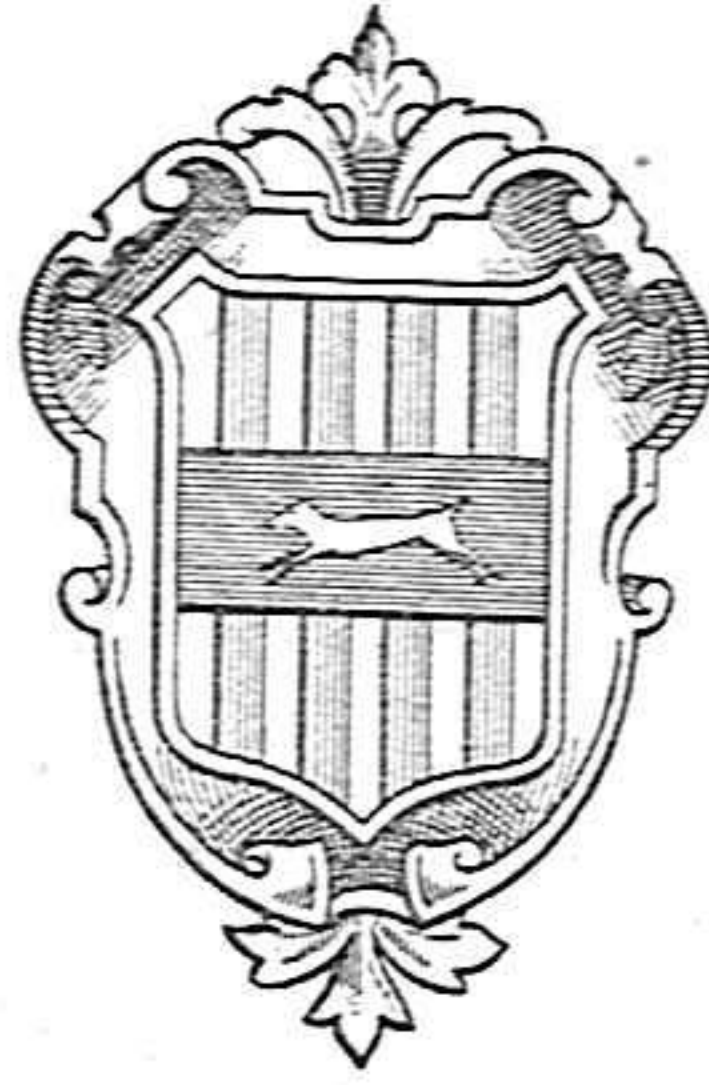

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 20 FEBRER 1915

Núm. 8

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

TEMPS COREMAL

La maretjada carnavalesca ha passada ja. ¡Quin alè que feim, al respirar la sana atmósfera coremal, després de tenir nostres pulmons amarats de la pestífera i mal olent de les precedents diades orgiaques i llicencioses!...

Aquesta farsa mundanal de cada any és una vertadera aberració, perquè està bassada demunt el més gran dels enganys i ficcions del cor humà; puis la careta i els disfressos, trofeus, podríem dir, de eixes festes diabòliques, i també salvo-conductes que donen lliure pas a la luxúria, tot e-hu igualen, tot e-hu nivellen, convertint, per breus moments, a un tipo lleitg i estrambòtic, per exemple, o a un monstre de perversió, en un ser elegant o ideal, que cautiva els sentits i sedueix els cors, principalment de la juventut incauta, tan assedegada de plers i goigs materials!...

Però... deixem-nos anar de carnivals, que han passat ja; ¡i que for per no tornar venir mai més!...

An el mareig i bacanal cridoria dels dies anteriors ha seguida una calma i recuiment encantadors. Es que hem entrat a l'estació coremal, en los «dies acceptables i en el temps de salut» que l'Esglesia altra volta tan carinyosament mos ofereix.

¡Benvenguda, idò, sies, oh santa corema, que amb la teva entrada grave i imponent has posat fre a la vida carnavalesca, vida de la carn, i brindant a l'ànima cristiana a viure la vida del esperit, te presentes, solicita, a nostra vista, per dur-nos la ditxa i la pau....! Benvenguda sies, tú i la teva salutífera comitiva de dijunis, vigílies, abstinències, predicacions, arrepeniments i gemegs del cor.... que son com a sol esplendorós enmig de les fosques del pecat!...

Admirable és la providencia, que l'Esglesia nostra Mare, exerceix en les ànimes, distribuint tot l'any en diferents èpoques, revestides totes d'un esperit particular i encaminades a un fi comú: la nostra eterna ditxa. En unes, fá gaudir nostro cor amb el recort del amor de tot un Deu, assumint la miserable naturalesa humana. En altres, mos fa recordar els grans misteris i sagraments, per impedir se minvi en noltros el dever de pietat envers del nostre Pare; però la que s'acomoda més a nostra condició pecadora, al nostre estat de desterrats en eixa vall de llàgrimes, és l'època de la santa Corema.

Per altre part, ¡quina sabiduría la que l'Esglesia despiega en la institució coremal! Quant ella deposa les seves gales i les seves festes; quan fá callar les dolces melodies de l'orga, i desterra,—per dir-ho així—de la seva litúrgia, els festius *aleluyes* d'altres èpoques, permetent solsament a sos ministres severes salmodies, cants que pareixen sospirs d'una ànima contristada; quant reflecta la melangia de que està tota saturada, amb el color morat de les seves vestidures, amb la gravetat dels seus oficis; i finalment quant imposa la cenra demunt nostres altives testes, per recordar-nos lo miserable de nostro naixament i la baixa miseria del nostre sepulcre, no s'imposa altra finalitat, sino invitar a l'homo a que mediti les eternes veritats, moure-lo a penitencia, obligar-lo a confessar ses culpes, mortificar la carn, sacrificar les seves passions baixes....

¡Quina ditxa seria la nostra si assimilàssim bé les reflexions que l'Esglesia mos presenta en aquest temps!

¡Quina felicitat, si les saludables disposicions de aquests dies, no fossin turbades per l'entreteniment mundanal o per l'indiferentisme del nostre sitg!e!

Amb tres armes mos oposarem a

deixar passar en va la present corema: amb la fé, amb l'oració i amb la penitencia. Puis aquestes virtuts tenen l'eficacia de rehabilitar no sols els homos, sino també els pobles, servint an els primer de medi d'expiació individual pels pecats particularment comesos, i als darrers d'expiació social per les prevaricacions amb que ofenen a Deu les modernes societats.

Escoltem la veu de l'Esglesia que en aquesta temporada de recuiment, mos ensenya les veritats fonamentals d'orde moral i relligiós, els grans principis de caràcter i origen eterns.

I quant aquestes ensenyances comoguen nostro cor i arranquin de nostro pit gemegs d'arrepentiment, llavors no mos olvidem, amb el cor humil, de rebaixar-nos fins en terra, responent al requiriment que la santa litúrgia sovint ara mos fá, quant mos diu: ¡Humillau devant Deu els vostros caps!...

J. A. Pvre.

Inca—19--2—15.

HIVERN

Al amor de la tumbra

Que n'es de crú l'hivern! ¡Quina nevada enguany s'es escolada demunt eix penyalar! May per temps de ma vida recort haverne vista més cumplida, ¡y ja'n vaig fer cinquanta p'el segar!

¡Qu'alegre qu'es el foch!.. ¡Com agombola la flama que brillant s'acaragola de la cuyna pagesa en mitx dels banchs; reflectint en la negra sotilada hont l'espessa fumera hi ha deixada la llarga historia, escrita, de cent anys!...

Defora tot es blanch. Sembla'l paisatge embolicat dins ample cortinatge de finíssima tela de satí. Y dels gegantins arbres l'ossamenta un nou vestit per abrigarse ostenta de caramells de gel alabastrí.

Cercant la llevoreta soterrada, troba l'aucell redòs baix la teulada

y vora les pahisses del Casal.
Y dorm baix la finestra coronella
hont d'estiu hi tenia l'oronella
son niu qu'are ha desfet el temporal!

Ja les ovelles cap al pla baixaren
y eixes serres deixaren
avuy totes un gèl.
¡Que tristes son quedades
jamay are animades
p'el sò del fabiol o alegre bèll...

Sobre'ls pedrissos qu'ab les peïls negretjen
y que la llar rodetjen,
el vell padrí s'asseu vora'l caliu.
Demunt el front, dels anys du la nevada,
y estreny sa má gelada
lo Rosari de *llágrimes de viu*.

L'estol d'infants qu'alegre saltirona
al costat séu replega qualque estona
rondalles per contar d'encantament:
y ells l'escolten atents, boca badada,
com d'aucells teuladers la niarada
quant el piular dels pares a prop sent.

Dins la tafona'l truy estones gisca,
mentres feixuch rellisca
les molsudes olives esclafant.
Los tafoners van revoltant l'espiga,
y'ls masells esportins premsa la biga,
y l'oli just or fus van degotant.

Su la fornal replega la vesprada
pastors y carritjers, l'hora ansiada
del *Rosari y ses sopes* esperant.
Rendits están, mes s'ánima tranquila;
y de ses pipes l'espès fum s'enfila
y ab lo de la caldera's va mesclant.

Allá, quant a la nit blanca y callada
per veure la nevada
la lluna guayta a l'ample firmament,
sos purs raigs a balquena
demunt la neu destrena
y sembla la montanya un munt d'argent.

El silenci turbant, hi remoretjen
clares fonts qu'anguilletjen
cap a la vall, corrent turons avall.
Y exhala aromes fines la murtera
que brosta a la vorera,
de l'aigua tot sentint l'alegre rall.

¡Que n'es de crú l'hivern! ¡Quina nevada
enguany s'es escolada
demunt eix penyalar!
May per temps de ma vida
recort haverne vista més cumplida,
¡y ja'n vaig fer cinquanta p'el segar!

J. M.ª TOUS Y MAROTO.

Aigo-forts

Coses de govern.

Qui sentis ses converses de molts en es
casino o a sa plassa, o a cualsevol lloc a on se
xerri i fumí, se podria creure que governar
un poble es sa cosa mes facil del mon, i que

si no estam tots de lo mes be, es sensillament
perque ses autoridats no volen.

—Aqui *s'hauria* d'axamplar aquest carrer.
Aqui dessà *s'haurien de fer* unes aceres
amples.

—No sé com es bal·le comporta es cans
alloure pe's mitx des carrer.

—*Haurien* d'aturar de tirar aigo bruta a sa
via pública.

—No *tenen gust*; aqui falta un passeig tan
bo com correspon a una ciutat com Inca.
Etc. etc.

Qui s'ha de pensar mai que es qui diuen
axò i coses per l'estil, no estiguen disposats a
cualsevol sacrifici per posar-se al costat de
ses autoridats que vulguen realisar lo qu'ells
mateixos proposen?

Idò que se fassa se prova i sentireu con-
verses per l'estil d'aquestes altres:

—¿Unes aceres aqui? Protest! Quina falta
me fan a mi? Que'm paguin es solar antes i
encare n'haurem de parlar. Que les fassa
s'ajuntament per conta seu, que jo noestic
per gastar.

—Axamplar aquest carrer? Me balden sa
casa! I altre no n'han trobat qu'axamplar en
tants com n'hi ha d'estreits. Molts d'anys es
estat axí i encare no importava que s'hagues-
sen determinats are.

—¿Una multa perque es ca anava sense
morràl pe's carrer? Axò ho veurem: en no
pagar-la estam cabals; ¿i que s'han pensat!
Veam si voldrán que jo i tot me'n posi de
morràl.

—Ja li dirás a n'aquest que es vengut per
avisar-te de s'aigo a ne's carrer, ja li dirás
que fassa es contes a ca-seva, perque jo no'm
pos amb ell. S'aigo bruta que noltros tiram
esta mes neta que sa seva cara, i tambe la hi
té en mitx des carrer.

I coses parescudes.

Els espanyols som axí.
Pareix que tots tenim disposicions per
mandar, i ningú en té per creure: tots pas-
sariam gust de donar ordres i ningú en passa
de cumplir-les; i pareix no hi ha llei, disposi-
ció, ni projecte que valga dos centims de
pesseta, si mos perjudiquen a noltros en par-
ticular, encara que sien profitoses a n'el be
public.

Arribam a s'extrem de creurer que es una
gracia i un títol per donarnos to i importan-
cia si passam per demunt ses ordres donades
per s'autoritat, o mos oposam a n'els seus
projectes.

—Han manat que no tenguem porcs dins
es casco de sa població; pero jo hi tendré es
meus!

—Han feta crida de que no poren tirar aigo
bruta a n'es carrer; pero m'engana que jo
m'aturil!

—Diuen que fan posar morral a n'es cans,
pero jo no fas contes posarn-hi.

—Fan tencar ses sociadats o establiments
publics a tal hora; pero a mi no'm donà la
gana!

—Es bal·le s'ha empenyat en fe aqueixa
millora o arreglar aqueix carrer, o obrir

aqueix passeig; pero noltros mos hi oposa-
rem i veurem qui gonyará.

I pareix que aqueix actes de rebelió quan-
tre s'autoritat com que mos donin certa im-
portancia i mos fassen mes homos.

I Deu sap cuantes vegades s'autoritat ma-
teixa se troba en ses mans fermades, i dexa
de dispondrer certes coses, i de prender cer-
tes iniciatives i d'aturar certs abusos, perque
sap qu'els principals dels pobles mateixos,
els que haurien de donar llum, son els que
se resistiran a subjectar-se a lo que mani, o
els primers que cometen els abusos que con-
vendria corretgir, o els que tendran per glo-
ria fer fracasar ses gestions encaminades a
fer una millora.

I llevors se parla de cultura que falta; i
d'autoridats qu'haurien de fer mes de lo que
fan.

Convé estar-ne ben entesos.

Sa cultura no se té just parlant-ne, sino que
s'adquireix amb puliment, i el puliment su-
posa sacrificis.

No basta que la vulguen es qui manden;
es precis que tambe la vulguen els qui deuen
haver d'obeir: i entre aquests no basta que
s'obligui a n'els petits, els grans tambe deuen
haver-se de considerar obligats.

Per lo mateix si volem cultura, no espe-
rem que la mos donin feta ses autoridats per
bones que sien; sino fassem-la noltros matei-
xos; i ajudem als qui manden a realisar sa
seva obra benefactora.

Porem indicar defectes, senyalar abusos, i
exposar projectes, que ses autoridats no han
de dexar caurer en terra, si tenen alguna im-
portancia; pero lo principal està en que mos
corretgiguem en sa part que mos toca a nol-
tros, i cooperem tots als esforços de les au-
ridats per dur-mos pes camí dret.

No vos ho pareix?

ARGENT-VIII.

=====

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

- 735
A bou vei, picarol nou.
736
Pages i ase, no li mostres sa casa.
737
Pages endeutat, es bon any li es fallat.
738
Homo petit, llengo llarga.
739
Es pex nex ab aigo i mor ab vi, i vol beu-
re a cada bossí.
740
No dexes ses carreres veies, per ses nove-
lles.
741
Deu no necessita des homos per fer ho-
mos grans; pero diu, ajudet i t'ajudaré.
742
Qui's regala, s'esposa a tenir més pena.
743
Qui té ocasió, que la prenga.

744
Que menj bé, qui so guanya, o altri e-hu ha gonyat per éll; a qui no, l'hi està tan bé, com es rebosillo a un ase.

745
Qui'n té, n'ha de perdre; aquell no mes tenia un ui, i el perdé.

746
Es just sa pell des nas, que no fa cap rúa.

747
Qui ha nat ase, no pot morí cavall.

748
A casa pobre, qui no hi du no hi troba.

749
Sa pò, guarda sa vinya més que's vinyovol.

750
Qui no sap a Deu pregà, que vaja per mà.

751
Any bò per la serra, mai aperega per ma terra.

752
Qui's dexe vénce de sa raó, triunfa de si matex.

753
Es Janer, es l'hereu del any, i es Decembre, l'àvi.

754
Qui té mal, el té venal.

755
Qui té infants, que no se mògue.

756
Qui està més amunt, perilla pegà s'esclat més gros.

757
Mal si diuen, i mal si no diuen; mal si fan, i mal si no fan.

758
Qui guanya poc, no pert res.

759
Un dia a l'any, fé un momo.

760
Sa feina feta en diumenja, el dimoni la sa menja.

Noves de Mallorca

PALMA

Lletgim an el confrare «Correo de Mallorca» del dia 17 del mes actual que el Director general de Correus i Telegrafs ha dirigit a tots an els quefes de totes ses estacions telegràfiques, una comunicació, en la que los manifesta haver resolt desde el 12 de Janer actual, l'establiment de 22 Centres telefònics urbans, en altres tantes poblacions, capitals de provincia, o que contin amb més de 20.000 ànimes.

Amb aquesta comunicació mana ademés, el citat Director, a tots els quefes de ses estacions situades fora de ses zones de Centres Telefònics urbans, que invitin an els secundaris respectius per medi dels Bal·les, i demés Centres oficials, allà a on aquets estiguen establerts, a suscriurer-se a dit servici telefònic, notant que l'instalació quedarà autorisada pel Director general, tan pronta com sa solliciti i siga es que siga el nombre d'abonats.

Aquests centres telefònics s'establiran i explotaran a conta del Estat amb la mateixa forma que els del Cos de Telegrafs.

A vista d'això, el Director de la Central de Palma, D. Miquel Zornoza, vegent que és impossible implantà a Mallorca d'aquesta millora, per no haver-hi poblacions de més de 20.000 habitants, ha tengut l'idea, molt be acuida pels nostros representants a les Corts, de constituir una linea general telefònica que abarcarà a tot Mallorca, instalant-se la Central a Sineu. Hi heurà sub-centrals a tots els demés pobles, que s'encarregueràn de posar en comunicació an els que heu demanin. Els abonats dels pobles pagaràn solemnt 5 pessetes mensuals, i els de Palma sols l'abono que actualment satisfàn, i aixi podran comunicar amb qualsevol particular dels pobles abonats.

Per aquest fi, el citat Director general ha eviat una carta a tots els bal·les de Mallorca, per veure de dur avant dit projecte. Dissapte passat la trascriguerem en nostros columnes.

No hi que dir que dita millora és excel·lentíssima baix de tot concepte i que honra al Director de la Central de Palma.

A l'hora d'ara se majoria del Ajuntaments de l'Illa han oferit al seu concurs per durla pronta a feliç terme.

L'Iustríssim Bisbe Dr. Campins Sagrmentat

Per la premsa palmesana d'ahir mos hem enterat de la dolorosa noticia de que nostro estimndíssim Prelat, s'havia agravat en la dolencia que fá pocs dies sofreix, de tal manera que fonc precis sagrmentar-lo. Les darres noticias són de que segueix en la mateixa gravetat, encara que aquesta no siga desesperada.

Feim de tot cor fervents vots al Altíssim perque mos conservi la preciosa vida de tan bon Pastor de l'Esglesia de Mallorca.

Ecos de Ca-nostra

CARNAVAL.—Es carnaval d'enguany fins an els ultims dies no va anar animat, que se feren unes quantes freses que fins i tot no arribaren a fer pò an els petits. Pel carrer Major el derrer dia se tirà forsa de paperins a les hermoses que acudiren al passeig. Es balls que tota la temporada havien estat desenimats els ultims dies foren molt concorreguts por la gent que los agrada aqueis divertiments.

TELEFON.—A Inca, de moment, hi ha vuitanta cases que s'han compromeses estar abonades an es telefon que hi ha en projecte d'instalar-se a Mallorca; 40 d'aquestes adhesions són estades presentades per la societat «Unió Industrial.»

FUNCIÓ DRAMÁTICA.—Dilluns se posà

en escena per la Càtedra de declamació des Col·legi del Sagrat Cor, el sempre aplaudit drama «Tomás Moro.» Els petits artistes estaren a gran altura. Les interesants figures de Moro, Alfredo i Sacerdot representades, respectivament, per Elvira, Durán i Maicas, feren arrancar llàgrimes i sospir comprimts del públic, que estava emocionat. Enric i Cromwell, representats per Martorell i Coli, causaren sentiments d'indignació, essent tots els actors aplaudits amb entusiasme.

El final de la festa se donà el melo-drama «Los dos Andalucitos» a on feren lluir les seves veus i gracies els petits cantors Antoni Homar i Bartomeu Alorda que s'en desferen com el més pintat.

SOBRE SABATERIA.—Algunes fàbriques de calçat d'Inca tenen l'empresa de fer polseguins per l'exèrcit francès, que paguen an ets obrers a 10 reals es perei, poguent guanyar, aquests, un bon jornalet.

Com hi ha molta demanda i qui'n vol fer no n'hi manca, els fadrins de casi totes les botigues de parroquià han entimat an es seus mestres que volen fer polseguins, els mestres que molts d'ells tenen parroquia de vint i trenta anys, a pobles determinats de Mallorca, se veven obligats abandonar la seva clientela per no dispondre de trebaiadors que vulguen fer calçat fi.

D'això resultarà dos mals: un pel públic mallorquí i s'altra pel meteix trebaiador.

En primera, el calçat ha de pujar per forsa, això que ja està an es niguls.

En segona, quan s'acabarà la demanda de polseguins ¿que faràn aquests trebaiadors? Els amos qui hauràn perduda la parroquia no tendran feina per ells, venguent a complicar la crissis venidera, es fet que tres fabricans importants d'Inca, dins breus temps ja hauràn instalades maquinaries de fer sabates.

Aquests fabricants són L'Amon Antoni Fluxà, l'Amon Bartomeu Payeras i l'Amon Juan Gelabert. Aquest darrer ja acaba de montar dites màquines en son taller.

Son coses aquestes dignes d'esser meditates pels nostros trebaiadors sabaters.

EL JURAT D'INCA.—Relació de les causes en que ha d'entendre el Tribunal del Jurat del partit d'Inca, i dies senyalats pe'ls respectius judicis que tendran lloc a la Audiencia de Palma:

Sobre homicidi frustrat, instruïda contra Gaspar Rosselló Bestard, vehí de Lloseta: dia 6 d'Abril propinent.

Sobre abusos deshonestos, contra Francesc Pons Ferriol, vehí de Sineu: dia 8 d'Abril.

Sobre robo i furt, contra Esteva Pastor Font, vehí de Santa Margalida: dia 12 d'Abril.

Sobre robos i furt, contra Ignaci Rotger Vila, vehí de Pollensa: dia 13 d'Abril.

Sobre robo, contra Antoni Moyá Alorda i Antoni Quintana Horrach, vehins de Binisalem: dia 15 d'Abril.

CORANT'HORES.—Dimars a la nit, acabaren ses 40 hores que, amb tanta de solemnitat, se celebren tots els anys en los tres

derrers dies de carnaval al Sagrat Cor de Jesús. Sa multitud de gent que assistí a tots els actes, i molt particularment a sa funció dels tres vespres, be demostrà lo simpàtic i agradable que li eren aqueis cultos i la veu clara i llampant del predicador Mossen Antoni Artigues, quals discursos tenien sempre embadalit a tot l'auditori.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	90'50	el quintà.
Blat	a	24'00	la cordera.
Xexa	a	24'50	id.
Sivada	a	11'00	id.
d. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	09'50	id.
id. foraster	a	09'00	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	21'00	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Fasols	a	36'00	id.
Monjetes de confit	a	48'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safra	a	03'50	s'uns.
Porcs		12 a 13	

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Dilluns passat, dia 15 d'aquest mes, va passar a millor vida a el Pont d'Inca, llogueret de Marratxí, després de llarga i penosa malaltia sufrida en resignació cristiana i havent rebuts els Sants Sagraments, la virtuosa i bona senyora D.ª Aina M.ª Rosselló i Calafat, mare del nostre suscriptor, el procurador d'aquesta ciutat, D. Pere Perelló Rosselló.

Enviam a sa familia nostro pesabé, i en particular a l'amic Perelló vehi d'aquesta ciutat.

Bon descans i bon remei per l'ànima de la difunta.

Lorenzo Vallespir

(a) Llorens des Carril

CALLE DE LA ESTACION

PLANTELES de algarrobos, manzanos, albaricoques perales y toda clase de árboles frutales.

INCA (Mallorca)

MOVIMENT DE POBLACIO

MATRIMONIS

Dia 13—Arnau Garau i Pieras, fadri, amb Catalina Pujades i Borrás, fadrina.

—Jaume Ferrer Truyol, fadri, amb Isabel Rian Martorell, fadrina.

DEFUNCIONS

Dia 12—Magdalena Planas Llompart, filla de Sebastià i de Juana Aina, de dos anys, morta a conseqüencis de Osteo artritis.

—Juan'Aina Suau Salas, casada, de 61 any, morta a conseqüencis de Uremia.

Dia 15—Bartomeu Truyol Fiol, fill de Josep i de Maria, de tres anys, mort a conseqüencia de quemaduras.

LLIBRERÍA Carré de la Murta número 5.—Inca.

Dezzenas Obres Rebudes

Apologia del Cristianismo por Pablo Schanz, profesor de Teología en la Universidad de Tubinga. Tomos V y VI. Tercera parte: *Jesucristo y la Iglesia*. Traducción de la 3.ª edición Alemana por el Dr. Modesto Hernandez Villaescusa.

(Ja está acabada aquesta Apologia de Schanz en Castellà. La casa Hereders de Joan Gili ha rebut moltitud de felicitacions per la publicació d'aquesta obra. Totes les persones il·lustrades i la Premsa catòlica d'Espanya i Amèrica està conforme en afirmar que és la obra més fundamental d'apologia catòlica que s'és publicada fins al present.—Són 6 toms i valen 6 ptes cada un en rústica i 8 enquadernat. El preu total de l'obra: 26 en rústica i 48 enquadernada.)

Sola con Jesús.—Meditaciones espirituales para el tiempo de Ejercicios propios para religiosas por una Religiosa de la Visitación de Santa Maria. Segunda edición—(En tela 2'50 pessetes.)

La virtud Angélica.—Tratado sobre la virginidad por el ABATE COULIN Misionero Apostólico y Canónigo honorario de Marsella. Traducción nuevamente corregida y mejorada por un Padre de la Compañía de

Jesús—Segunda edición—(En tela 2 pesetas.)

Miguel Servantes.—ENTREMESES—Edición cuidadosamente revisada por Luis Carlos Viana y Lluch, ornamentada por J. Jonceda—(Ricament encuadernada 3 ptes.)

Cien Novelas de los más notables escritores de todo el mundo. (Hem rebut les primeres que s'han publicades que són.)

Juan de Kerdren por J. Schultz, versión directa de C. R. Guimerá y A. R. de Morales.

El Dinamitero por R. L. Stevenson, versión directa del Inglés por José Perez Hervás.

Noches fantásticas por R. L. Stevenson. Traducción directa del inglés por R. Durán.

La Isla del Tesoro por Roberto Luis Stevenson versión castellana de José Perez Hervás.

Narraciones de un cazador por Ivan Turqueneff traducción directa del Ruso por F. O.

(Totes aquestes novel·les editades a l'Editorial Ibérica de Barcelona, tenen unes 300 planes, bon paper i son d'una confecció esmerada i les venen l'imfim preu d'una peseta)

ANDREU CAIMARI

In Hoc Signo Vincas

Poema Constantinià premiat en el XV Certamen Científic-Literari del Seminari conciliar de San Pere, de Palma de Mallorca, celebrat en el dia 6 de novembre de 1913—Edició en paper de fil virgurat costada pel Magnífic Ajuntament d'Inca.—Un exemplar ptes. 1'50.

Venal a les principals llibreries i a l'impremta de *La Veu d'Inca* en gros i a la menuda.

RECORDATORIS de Primera Comunió

MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS

CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES

A nostra Llibreria.

Imprenta de Miguel Durán Seurina

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas**. Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id. id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca—Sastrería y Camisería de **FORENCIO PRAT**—Mayor, 6, 8, 10—P. del Sol, 1 y 2,